

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8469/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Специјалне болнице за плућне болести „Др Будисав Бабић“, Бела Црква, чији је пуномоћник Радивој Зекић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4683/23 од 10.01.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4683/23 од 10.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4683/23 од 10.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4683/23 од 10.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу судска јединица Бела Црква П 295/22 од 15.05.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је Уговор о пружању правних услуга бр. .. од 01.11.2019. године, закључен између парничних странака ништав и да не производи правно дејство, и одбијен је евентуални тужбени захтев да се утврди да су ништаве и да не производе правно дејство одредбе члана 1. и члана 4. Уговора о пружању правних услуга бр. .. од 01.11.2019. године, и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.550,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно

дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажним пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и Закона о јавним набавкама, цитираних у образложењу нижестепених одлука, одбијени су и главни и евентуални тужбени захтев тужиоца, због тога што тужилац као наручилац посла, приликом закључења предметног Уговора о пружању правних услуга бр. .. од 01.11.2019. године са туженим, није био у обавези да примени Закон о јавним набавкама. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као о изузетно дозвољеној. Осим тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.05.2022. године. Вредност предмета спора је 30.000,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић